

„מיפלצת! אתה גרוע מרוצה!“ צעקו תושבי באר-שבע

לשמעון בן-שושן שנקם באשתו נקמה מעוררת זוועה

את עיניה בסכין, ניסה שמעון גם לחנק, אולם נראה שהיו אלה כאביה שנתנו לה את הכוח להיחלץ מלפית אצבעותיו.

„הוא לא

אבא שלנו!“

שבוע פשטה השמועה בדימונה כי אילו עליה מתה מפציעה בביתה חולים, כל דימונה נסערה. אביה של עליה מאיר אלבו, שהוא בעל מכולת ידוע בעיר, יצא לבית-החולים כדי לבדוק את נכונות השמועה. בביתו ישבו אותה שעה נשות המשי-

האנשים על המדרכה צעקו לעברו, אבל היה מאוחר. משאית שעצרה בחריקת בלמים פגעה בו. הוא נלקח לבית-חולים ב מצב קשה. „זאת לא היתה תאונה“ אומרים חבריו של שמעון. „הוא פשוט רצה להתאבד. הפציעה הזאת גמרה אותו לגמרי.“ כששכב על ערש דווי בבית-החולים ב באר-שבע, קיווה שמעון כי אולי פציעתו תחזיר אליו את אשתו. אבל אליס לא הירבתה לבקר. היא באה פעם אחת, הביירה לו שהיא עומדת על דרישתה לגט. קרוב לשלושה חודשים שכב שמעון בבית החולים. כשיצא מבית-החולים, התקיים הדין הראשון ברכנות בתביעת הגט של אש-תו. „אני לא רוצה גירושין“, התייפת שמעון בפני הרבנים, „אני רוצה שלום בית. אני רוצה את הילדים שלי.“

באותו מעמד איבדה אליס את השליטה על עצמה. היא התנפלה על בעלה, ירקה בו פניו, שרטה אותו והטיחה בפניו קריאות גנאי.

„אני מוכן לסלוח לה על הכל, אם רק תחזור אלי“, אמר שמעון. אבל אליס לא רצתה לשמוע על כך דבר.

כשראה שמעון כי לא יוכל להחזיר אליו את ליבה של אליס, התרכך, הסכים לתת לה את הגט שביקשה. בשבת ל-פני שבועיים נפגשו הבעל והאשה במש-

נות השיכון, שהוא הגדול בשיכונני באר-שבע, נמנו על לקוחותיה.

חבריו של שמעון מספרים כי מאז אר-תו יום הפך לאדם אחר. „הוא נהיה כמו משוגע“, סיפר אחד מהם, „הוא לא ידע יום ולא לילה. כל הזמן היה מסתובב כמו סהרורי. לא היה איכפת לו מהעבודה ולא מכלום. כל יום היה נוסע לדימונה לבית הוריה של אשתו כדי לשכנע אותה לחזור אליו הביתה.“

אבל אליס לא רצתה לשמוע את תחנוניו של בעלה. זמן קצר אחרי שזנב את ביתה הגישה לרבנות בבאר-שבע תביעת גירושין נגד בעלה. כאשר נודע לשמעון כי אשתו מבקשת גט, הוא התפרץ לבית חברו, אלי פחימה, בו חשד כי נאף עם אשתו, ודקר אותו בכסנו. שמעון בן-שושן נעצר על-ידי המשטרה, שוחרר בערבות עד להעמדתו לדין.

תאונה או

נסיון התאבדות?

ששוחזר שמעון ממעצרו, יצא שוב לבית הוריו אשתו בדימונה, ניסה לשכנע את אליס לחזור אליו ולבטל את תביעת הגירושין. אליס עמדה על שלה. „אני

הבעל: שמעון בן-שושן

פתח בית-המשפט של באר-שבע נקהל קהל סקרנים גדול. עקרות בית, פועלים, תלמידי גימנסיה מושבתים, הצטופפו ליד הפתח כדי לחטוף מבט אחד באיש ש-

הוא ניהל עיניים אלה

רדו של היועץ המשפטי של האשה. סור כם ביניהם כי הם ייפרדו סופית. לשניהם היה חשבון משותף בבנק על סך של 15 אלף ל"י. עליזה משה מחשבון זה 8000 ל"י. היא דרשה עוד אלף ל"י לחיסול החשבון ביניהם. סוכם שלמחרת היום יביא שמעון את אלף הלירות והם יתגרשו תוך הסכמה הדדית.

החבר

פרץ מהדלת

יום הראשון בבוקר חזרה אליס ל-דירתה בבאר-שבע כדי ליטול משם את שארית חפציה ואת מכשיר המספרה שלה. שמעון הבטיח כי יביא לה את הכסף עד לערב. הוא עזב את הבית ואליס נשארה ב-דייה.

קרוב לשעה שבע חזר שמעון לדירתו כשבכיסו אלף הלירות. אולם בעודו פותח את דלת הדירה במפתחו, נפתחה הדלת מבפנים. מתוך הדירה התפרץ גבר, שהיה אחד מחבריו של שמעון, ודחף את שמעון והסתלק בריצה.

שמעון הנדהם נכנס לדירה. הוא מצא שם את אשתו אליס. כעבור דקה בקעו מתוך הדירה זעקות אימים. השכנים שנקלו הלו ליד החלונות למשמע הזעקות, הבחינו בשמעון הפורץ מתוך הבית החוצה כש-ידיו מגואלות בדם. הוא נעצר מיד בידי שוטר שעבר במקרה במקום.

שכנים שנכנסו לדירתו של שמעון גילי מחזה זועדה. על הריצפה התגוללה אליס, כשלה פניה מכוסים בדם. „הצילו! אני לא רואה!“ זעקה, „הוא הוציא לי את העיניים!“

איש מהשכנים לא העז להתקרב אל האשה המתפתלת בתוך שלולית דם בתוך כה התגוללה סכין מגואלת. „זה היה נורא“, סיפרה אחת השכנות, „היא צרחת והשתוללה. לאף אחד לא היה לב לגשת אליה.“ לבסוף העיז אחד השכנים וניגש אל אליס שהועברה מיד לבית-החולים. שם נקבע כי מאור עיניה אבד. לאחר שדקר

לא רוצה לראות אותך יותר בחיים“, אמרה לו „ואתה לא תראה יותר את ילדיך.“ אותו יום, ה-25 באוגוסט השנה, כשחזר שמעון בן-שושן מדימונה, כשהוא מר נפש והמום, הוא חצה את הכביש בבאר-שבע, כאילו הוא מתכוון להידרס על ידי אחת המכוניות שדהרו בכביש.

שמעון בן-שושן בבית-המשפט

עורר השבוע חלחלה וזעם בקרב כל תושבי בירת הנגב.

כאשר הובל שמעון בן-שושן, מלווה ב-משמר כבוד של שוטרים לאולם בית-המשפט, פרצו קריאות זעם מפי הצופים. „מיפלצת!“ זעקה אשה בגיל העמידה שדמעות ניקו בעיניה. „אתה יותר גרוע מרוצה!“ זעק אחר, שנופף את אגרופיו לעבר הגבר הצעיר, שלבש מקטרון פסים וחולצת גולף שחורה. שמעון בן-שושן (35), בעל פיאות לחיים ארוכות ועיניים בוהות, לא הגיב מול זעם הקהל. הוא התכווץ בין השוטרים שסבבו אותו, הגביר את מהירות צעדיו. אותה שעה שכבה אשתו של שמעון, עליזה („אליס“) בבית-החולים המקומי כש-תחבושת גדולה מכסה את חלקם העליון של פניה. היא לא ראתה דבר. היא לא תראה כבר לעולם. בשתי דקירות סכין שנעצו לתוך ארובות עיניה עיוור אותה בעלה ל-פולמים.

„הוא נהיה

משוגע!“

שמעון נשא את אליס לאשה לפני עשר שנים. הוא היה נהג משאית באר-שבע. היא היתה ספרית קטנה בדימונה. הם עברו לדירה בשיכון ד' בבאר-שבע, שם הקימה אליס מספרה קטנה בדירה שנקראה בשם סלון שיק.

אליס ילדה לשמעון שלושה ילדים: שתי בנות שהן כיום בנות תשע ושמונה ובן שהוא כיום בן שנתיים וחצי. שני בני ה-זוג הרוויחו יפה. חייהם נראו מאושרים, אם כי מדי פעם פרצו ביניהם מריבות קלות, שהן שכיחות בכל משפחה.

באחד הימים, לפני ארבעה חודשים פרצה בין בני הזוג מריבה שהסעירה את כל השיכון. שמעון האשים את אשתו בבגידה, עם אחד מחבריו הטובים. כתוצאה מהסיכ-סוך, שהיה מלווה גם במהלומות, קמה אליס, ארוזה את חפציה, נבלה את ילדיה עמה ונסעה לבית הוריה בדימונה.

היא השאירה מאחוריה לא רק את בעלה אלא גם קליינטורה ענפה, שכן רבות מב-

האשה: עליזה בן-שושן

פחה, לבושות שחורים, כאילו החלו להת-אבל על אליס. שתי בנותיהם של שמעון ו-עליזה, ילדות שטרם מלאו להן עשר שנים, עמדו כשמספריים בידיהם מעל ערימת תמ-נות משפחתיות. בזעם ובעקביות הן גזרו מתוך כל תמונה את דיוקנו של אביהן ו-השליכו אותו לסל. „הוא לא אבא שלנו יר-תר“, אמרו, „אנחנו לא צריכות אותו יר-תר.“

רק כשחזר האב מבית-החולים ובישל כי אליס חיה, נרגעו הרוחות. „זה בגלל הכסף“, אמר מאיר אלבו. „כל המריבות ש-להם היו בגלל הכסף שהיה להם בבנק.“ אבל דבריו של האב נקטעו, כאשר שאר בני המשפחה התפרצו, אסרו עליו לדבר.

„זאת הפעם הראשונה בעולם שדבר כזה קרה!“ זעק אחד הקרובים. „על זה אסור לכתוב בעיתונים! זאת בושה שידעו ש-דבר כזה קרה בישראל. בין בני אדם בכלל!“

השבוע היה שמעון בן-שושן צריך ל-עמוד לדין באשמת דקירת חברו אלי פחי-מה, כדי להודות או לכפור באשמה. הוא לא הודה ולא כפר, ורק ביקש לאחד את חיק דקירת פחימה עם התיק שנפתח לו על דקירת עיני אשתו.

סניגורו, עורך-הדין עמירם ביאור, ביקש לשלוח את שמעון בן-שושן לבדיקה פסי-כיאטרית, כדי לוודא אם הוא מסוגל לעמוד לדין.